הכנסת השש-עשרה

הצעת חוק של חברי הכנסת: **גילה גמליאל**

רשף חן

גילה פינקלשטיין

פ/2339

הצעת חוק עבודת נשים (תיקון - פיצויים עונשיים), התשס"ד-2004

תיקון סעיף 14 1. בחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954[1] (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 14, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) (1) נוכח בית הדין האזורי לעבודה או בית המשפט כאמור בסעיף 17, כי הפר מעביד, ביודעין ובזדון, הוראה מהוראות חוק זה, יהיה הוא רשאי לחייב את המעביד בתשלום פיצויים עונשיים בסכום שלא יעלה על פי שניים מהנזק הכספי הממשי שנגרם בגין ההפרה או על 50,000 שקלים חדשים, הגבוה מביניהם;

(2) אין בהוראות פסקה (1) כדי לגרוע מסמכויות בית הדין האזורי לעבודה או בית המשפט, לפי הענין, לתת סעד לפי כל דין."

תיקון סעיף 17 2. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "שבסעיף 14(א)" יבוא "שבסעיף 14".

דברי - הסבר

חוק עבודת נשים, התשי"ד-1954 (להלן – החוק) קובע שורת חובות על המעביד לשם הגנתן של נשים עובדות, וביניהן הגנה על הזכות לחופשת לידה, לחופשת אימוץ, הזכות להיעדר מן העבודה לרגל טיפולי פוריות או מחלת ילד וכן הגבלת פיטורים של עובדת בהריון או פגיעה בהיקף משרתה.

במקביל קובע סעיף 14 לחוק כי מעביד שהעביד בניגוד להוראות החוק, לא נתן לעובדת חופשת לידה או פיטר עובדת שהריון ללא היתר כנדרש, דינו - קנס פלילי או מאסר של חודש אחד, או שני העונשים כאחד.

סעיף 14 האמור לא משית עונש על הפרות אחרות של החוק, אינו מתחשב במפורש בנסיבות שבהן אירעה ההפרה ויישומו מצריך הפעלה של המנגנון הפלילי העמוס ממילא.

---

[1] ס"ח התשי"ד, עמ' 154.

לפיכך מוצע לקבוע כי במקרים שבהם נוכח בית המשפט או בית הדין האזורי לעבודה כי מעביד הפר את הוראות החוק, ביודעין ובזדון, הוא יהיה הוא רשאי לחייב את המעביד בתשלום פיצויים עונשיים לעובדת, בסכום שלא יעלה על כפל הנזק הכספי הממשי שנגרם בגין ההפרה או על 50,000 שקלים חדשים, לפי הגבוה מביניהם.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
י"ח בסיון התשס"ד – 7.6.2004